

Dagpengene fastsættes efter lignende Regler som hidtil, men de forhøjes noget. Efter den gamle Lov androg Dagpengene ca. 56 pCt. af den tilskadekomnes Dagløn og som Maksimum 4 Kr. 46 Ø. Nu ydes der 60 pCt. af Lønnen, dog ikke over 4 Kr. 75 Ø. (Minimumsgrænsen — 1 Kr. — er udeladt for at undgaa Overforsikring). — Regelen om, at Dagpenge, naar vedkommende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, først begynder at løbe, efter at Pengehjælpen fra Sygekassen er ophørt, dog senest efter 13 Ugers Forløb, opretholdes, men med den vigtige Ændring, at Sygekassen, hvis det viser sig, at Tilfældet begrunder Krav efter Loven, har *Krav paa Refusion af de udbetalte Dagpenge* fra vedkommende Forsikringssselskab, saa at altsaa Arbejdsgiverne kommer til at bære denne Udgift. — Endvidere indeholder Loven gunstigere Regler for de forsikrede med Hensyn til *Varigheden af Dagpengenes Udbetaling*, bl. a. derved, at den Begrænsning, der tidligere laa i, at de ikke maatte udbetales udover Aarsdagen for Ulykkestilfældet, er slettet. — Endelig er der med Hensyn til Fastsættelsen af saavel Dagpenge som Erstatningsydelser indført en betydelig gunstigere Beregning af *Aarslønnen for ganske unge Arbejdere*. Aarslønnen fastsættes nemlig for Personer *under 21 Aar* af Direktoratet efter et Skøn, og der vil da for den Del af Invaliditeten, som maa anses for at være af Varighed udover det fyldte 21. Aar, kunne lægges den Aarsløn til Grund, der sædvanlig oppebæres af Personer *paa 21 Aar og derover* med samme Uddannelse i samme eller dermed beslægtet Erhverv som det, hvormed den paagældende var beskæftiget, da Ulykken skete. Erstatningerne maa ingen Sinde beregnes efter en lavere Aarsløn end 1 200 Kr., medmindre vedkommendes Erhvervsevne forud for Ulykkestilfældets Indtræden var nedsat i væsentlig Grad.

En betydningsfuld Ændring finder dernæst Sted med Hensyn til *Udbetalingsformen for Invaliditetserstatning*, idet man som Hovedregel forlader Kapitalerstatningssystemet og gaar over til *Rentesystemet*. Invaliditetserstatning ydes ifølge § 32 i Form af en aarlig Rente, som, for saa vidt den ikke kapitaliseres, løber, saa længe den tilskadekomnes Erhvervsevne er forringet med 5 pCt. eller derover som Følge af Ulykkestilfældet. Renten udgør ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen $\frac{3}{5}$ af den tilskadekomnes Aarsløn og ved Nedsættelse